

ת"פ 50853/03/21 - מדינת ישראל - הרשות לשמירת הטבע והגנים מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר נגד אלכסיי אשורוב - נוכח, דוד שבייב - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

11 ינואר 2023

ת"פ 50853-03-21 מדינת ישראל נ' אשורוב ואח'

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא

מדינת ישראל - הרשות לשמירת הטבע והגנים מדינת ישראל - משרד
החקלאות ופיתוח הכפר
באמצעות היועמ"ש - ע"י ב"כ עו"ד אסף תומר - נוכח

נגד

הנאשמים

1. אלכסיי אשורוב - נוכח

ע"י ב"כ עוה"ד הדס לוי - נוכח

2. דוד שבייב - נוכח

ע"י ב"כ עוה"ד זאב פלסבורג - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנתען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 15.05.2020 בסמוך לשעה 01:50, בתקופת רביית הדגים, דגו הנאשמים באמצעות רשת מתוך סירה ממונעת הנושאת מס' 52688 בים התיכון מול חוף אשקלון (להלן: "הסירה"); במועד תפיסתם מבצעים דיג בלתי חוקי, עיכבו פקחי רשות הטבע והגנים את הנאשמים לחקירה. בהמשך לכך נטען כי הנאשמים לכדו ברשת **דגי סחוס**, שהינם ערכי טבע מוגנים; לנאשמים לא היה היתר לפגוע בערכי טבע מוגנים; במועד הרלוונטי לכתב האישום הנאשם 1, לא אחז ברישיון דיג אישי בתוקף; הנאשמים השתמשו בסירה במטרה לדוג את הדגים, מבלי שהיה לסירה רישיון לעסוק בדיג; במעשיהם ובמחדליהם המתוארים לעיל, פגעו הנאשמים בערכי טבע מוגנים, בתקופת הרבייה, ללא היתר ודגו באמצעות סירה ממונעת ללא רישיון דיג לסירה, שלא כדין.
2. ביום 19.09.2022 במסגרת הליך גישור שנערך בתיק זה, הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, הודו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן ועל יסוד הודאתם זו הורשעו בעבירות של **פגיעה בערך טבע מוגן** - עבירה לפי סעיפים 33(ג) ו-57(א) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח - 1988 (להלן: "**עבירה של פגיעה בערך טבע מוגן**" ו"**החוק**" בהתאמה); **איסור דיג בתקופת הרבייה** - עבירה לפי סעיף 8(א) ו-9(א) לתקנות הדיג, 1937; **ודיג מסירה ללא רישיון דיג לסירה** - עבירה לפי סעיף 3(א) ו-10(5) לפקודת הדיג, 1937 (להלן: "פקודת הדיג").
3. בנוסף לכך הנאשם 1, הודה והורשע בעבירה של **דיג ללא רישיון דיג אישי** - עבירה לפי סעיף 3(4) ו-10(1) לפקודת הדיג.
4. הצדדים הגיעו להסכמות בעניין העונש, לפי יושתו על כל אחד מהנאשמים העונשים הבאים: מאסר מותנה בן 3 חודשים למשך שנה לא יעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשע; הצהרה על התחייבות בסך של 14,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה מן העבירות שבהן הורשע למשך שלוש שנים; וקנס לשיקול דעתו של בית המשפט.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

5. בא כוח המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים ועל חומרת הנסיבות שנלוו אליהם. בעניין זה, הפנה התובע בין היתר לכך שהעבירה החמורה שביצעו הנאשמים הינה העבירה של פגיעה ערך טבע מוגן, שבצדה שלוש שנות מאסר וקנס מקסימאלי של 226,000 ₪; ולכך שהנאשמים דגו בתקופה הרבייה ובמעשיהם הם פגעו במשאב הדגה תוך שהם מבצעים את מעשיהם באמצעות סירה עם רשת מה שמקנה למעשיהם מאפיינים של דייג מסחרי. בנוסף לאלה הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם 1, ולהיותו של הנאשם 2, חף מהרשעות קודמות. בכל הנוגע למתחם הקנס הראוי עתר התובע לקבוע מתחם הנע בין 10,000 ₪ ל- 15,000 ₪. בשל כל אלה, עתרה המאשימה להשית (מעבר לענישה המוסכמת), על הנאשם 1, קנס שלא יפחת מ-14,000 ₪ ואילו על הנאשם 2, קנס של יפחת מ- 11,000 ₪.
6. **מנגד, בא כוח הנאשם 1**, חלק על מתחם הקנס שאותו הציגה המאשימה וטען כי מהפסיקה שאליה הפנה התובע ניתן ללמוד כי מתחם הקנס הראוי נע בין 9,000 ₪ ל-10,000 ₪ (ואולם מטעמיו שלו הסנגור לא הפנה לפסיקה מטעמו). עוד טען ב"כ הנאשם 1, לרף החומרה הנמוך הנשקף ממעשי הנאשם ולכך שהנאשם 1, לא היה יכול לשלוט על כך שברשת יתפסו דגים שהינם בגדר ערך טבע מוגן. בהמשך לכך נטען כי הנאשם 1, אינו עומד בדרישה של עסק פטור בשל החובות הכבדים שהצטברו לו ולפיכך אין באפשרותו להסדיר קבלת אישור לדייג מסירה (ולראייה הלה הציג אישור על זכאותו של הנאשם 1, לגמלת הבטחת הכנסה וצו לפתיחת תיק חדלות פירעון בעניינו (נ/1)). עוד נטען כי בסמוך לביצוע העבירה הנאשם 1, השתחרר מבית הסוהר וניסה לחדש את הרישיון ואולם המשרדים היו סגורים בשל התפשטות נגיף הקורונה בישראל. לאור כל אלה, ותוך שהסנגור הפנה לגילו של הנאשם; ללקיחת האחריות מצדו; ולנסיבותיו האישיות של הנאשם ובכלל זה למצבו הרפואי והכלכלי הרעוע - עתר הסנגור להסתפק בעניינו של הנאשם 1, בענישה צופה פני עתיד, הצהרה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה והשתת קנס סמלי שלא יעלה על 1,000 ₪.
7. **הנאשם 1**, אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", שיתף בנסיבותיו האישיות, ובכלל זה בהיותו דייג מזה 26 שנה, במצבו הכלכלי הקשה ובעובדה שהוא מתקיים מהבטחת הכנסה. כמו כן, הנאשם הביע חרטה על מעשיו, וביקש מבית המשפט כי יתחשב בו לעניין העונש.
8. **בכל הנוגע לנאשם 2**, בעניין זה הפנה הסנגור לכך שהנאשם 2, שהינו בן 24 הוא בנו של הנאשם 1; הסירה שבמוקד כתב האישום המתוקן שייכת לנאשם 1, וכי הנטל להסדרת הרישיון היה מוטל על כתפיו של האחרון. עוד הוסיף הסנגור כי לנאשם 2, חובות כספיים בהוצל"פ המסתכמים בסך של 266,000 ₪ (נ/2), וכי להבנתו לא ניתן להגיע להליך של הסדר חובות ככל שעומד קנס לטובת המדינה. בנסיבות אלו, עתר הסנגור להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ובמצבו הכלכלי הקשה ולהסתפק בעניינו בהשתת קנס סמלי שלא יעלה על 1,000 ₪.
9. **הנאשם 2**, אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", שיתף כי הוא דייג מזה 10 שנים; וכי מצבו הכלכלי קשה עקב חובות כספיים. בסופו של יום, ביקש הנאשם 2, מבית המשפט כי יתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

10. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
11. **הערך המוגן העיקרי שנפגע כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים הינו שמירה על המערכת האקולוגית, תוך שמירה על הטבע בכלל, ועל זני בעלי חיים השונים והדגה המצויים בסכנת הכחדה בפרט, כחלק ממארג שלם המבטיח את איכות החיים של כלל בני האדם.** כמו כן, בכך שהנאשמים דגו בתקופת הרבייה, פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של שמירה על משאב הדגה ובאפשרות לסחור בו בהמשך בהתאם לכללים המתירים זאת. בשים לב

לנסיבות שנלוו לביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, סבורתני כי במקרה הנדון **מצויה מידת הפגיעה בערכים המוגנים ברף שאיננו נמוך כלל ועיקר.**

12. בכל הנוגע ל**נסיבות ביצוע העבירות**, כאמור זה מכבר, הנאשמים דגו באמצעות רשת מתוך סירה מבלי שהיה לסירה רישיון לעסוק בדיג ומבלי שהנאשם 1, אחז ברישיון דיג אישי בתוקף. בהמשך לכך, הנאשמים לכדו ברשת **דגי סחוס** שהינם ערך טבע מוגן וכל זאת עשו הנאשמים כשהם דגים את הדגים בתקופת הרבייה.
13. עוד ולחומרה, לא ניתן להתעלם מכך כי את מעשיהם ביצעו הנאשמים **בצוותא חדא** מה שמקנה למעשים נופך חומרה ומכאן, אף הדעת נותנת כי למעשיהם של השניים קדם תכנון מוקדם כזה או אחר.
14. בנוסף לאלה, נתתי דעתי לכך שחרף העובדה כי לא צוין בעבודות כתב האישום המתוקן כמה דגי סחוס שהינם ערך טבע מוגן לכדו הנאשמים ברשתם, ברי כי כתוצאה ממעשיהם נגרם נזק ישיר, ממשי וארוך טווח לערכי טבע מוגנים, עת השניים החישו ותרמו להידלדלות זן דג הסחוס ותרמו לסכנת הכחדתו ממי הארץ, מה גם, שלא ניתן להתעלם מהנזק הפוטנציאלי המשמעותי שהיה טמון במעשים.
15. בכל הנוגע ל**סיבות שהובילו את הנאשם 1, לביצוע העבירות**, מצאתי לציין כי לא אוכל לקבל את טענותיו החלופיות של הנאשם, לפיהן לא היה באפשרותו להסדיר את קבלת הרישיון לדיג מסירה שכן הוא לא עמד בדרישה של עסק פטור בשל החובות הכבדים שהצטברו לו או לחילופין כי בסמוך לביצוע העבירות הלה השתחרר מבית הסוהר וניסה לחדש את הרישיון ואולם המשרדים היו סגורים בשל התפשטות נגיף הקורונה. מעבר לעובדה כי טענותיו אלו של הנאשם 1, נטענו בעלמא, מבלי כל סימוכין, הרי שמצופה היה מהנאשם 1, שהינו דיג ותיק ומנוסה כי יסדיר את רישיון הדיג האישי שלו כמו גם את רישיון הדיג מסירה שנדרשו הימנו לפי חוק.
16. בכל הנוגע ל**מדיניות הענישה הנוגת**, מטבע הדברים מתחם העונש בעניינם של הנאשמים השונים מושפע בעיקר מכמות דגי הסחוס שנתפסה ברשותם; מהנזק שנגרם כתוצאה ממעשיהם; ומיתר נסיבות ביצוע העבירה, ואילו העונשים שמושתים על הנאשמים השונים בתוך המתחם או מחוצה לו, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה.
17. **ויוער, כי הצדדים לא חלקו ביניהם על אודות מתחם העונש ההולם בגין מעשיהם של הנאשמים אלא על מתחם הקנס הראוי בלבד.** ברוח דברים אלו, הרי שעיון בפסיקה מלמד כי **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים שביצעו עבירה של **פגיעה בערך טבע מוגן** עונשים הכוללים רכיב קנס במנעד רחב, החל מאלפי שקלים בודדים ועד קנסות משמעותיים הרבה יותר, לצד כמה חודשים של מאסר מותנה במקרים החמורים יותר. גזרי הדין שיוצגו להלן יש בהם כדי ללמד על אודות קו הפסיקה הדומיננטי באשר לרכיב הקנס בגין ביצוע מעשים דומים לאלו שבוצעו על ידי הנאשמים, **על דרך ההיקש** בלבד. למשל ראו, ת"פ (אילת) 57344-01-18 **מדינת ישראל נ' אוחיון** [פורסם בנבו] (17.02.2021); ת"פ (אילת) 47596-03-13 **מדינת ישראל נ' אוזן ואח'** [פורסם בנבו] (29.09.2016); ת"פ (אילת) 42915-08-15 **מדינת ישראל נ' סנג'רו** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (19.02.2018); ע"פ (באר שבע) 3889-03-10 **בן יאיר נ' רשות טבע וגנים** [פורסם בנבו] (12.05.2010); ת"פ (נתניה) 54445-03-18 **מדינת ישראל נ' עאזם ואח'** [פורסם בנבו] (28.10.2020); ות"פ (אילת) 58067-07-19 **מדינת ישראל נ' שיינמן ואח'** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (18.12.2019).
18. בנוסף, לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה (ההגנה מטעמיה שלה נמנעה מלהפנות את בית המשפט לפסיקה רלוונטית), אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כשבעניין זה יוער, כי פסקי הדין שאליהם הפנתה המאשימה הינם גזרי דין שניתנו במסגרת **הסדרים סגורים לעניין העונש**, כך שיקשה על בית המשפט להסיק מהם את מתחם הקנס ההולם בעבירה זו וניתן יהיה להסיקו גם כאן על דרך על דרך ההיקש בלבד.
19. על כל פנים, נהיר לבית המשפט כי קיימים גם מקרים שבהם התקיימו נסיבות מיוחדות, לכאן או לכאן, בהם הושתו עונשים החורגים לחומרה או לקולה ממדיניות הענישה הנוגת. הדבר אך טבעי הוא, שכן הענישה היא לעולם אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם

על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. כך גם, ממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (25.06.2013)).

20. **כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם 1, ינוע מתחם העונש ההולם בין 8,000 ₪ ועד ל- 12,000 ₪ קנס לצד מאסר מותנה והתחייבות, ואילו מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם 2, ינוע בין 6,000 ₪ ועד ל- 10,000 ₪ קנס לצד מאסר מותנה והתחייבות.**

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם 1

21. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.
22. בעניין זה, נתתי דעתי לכך שהנאשם 1, הודה במיוחס לו, הביע חרטה על מעשיו והביא לחיסכון ניכר בזמן שיפוט יקר; ולעברו הפלילי (ת/2), הכולל 13 רישומים פליליים בין השנים 2002-2018 במגוון עבירות ובהן, איומים, ניסיון היזק לרכוש במזיד, פגיעה בשמורת טבע/גן לאומי מוכרז, הפרעה לעובד ציבור, אי נקיטת צעדי זהירות בחיה, הזנחת קטין תקיפה הגורמת חבלה ממש בבן זוג, התנהגות פרועה במקום ציבורי, הדחה באיומים ובכוח, ועבירות מע"מ בגין הלה נידון לעונשים במנעד רחב ואף הספיק לרצות בעברו עונשי מאסר בפועל.
23. בית המשפט אף מוצא להעניק משקל לנסיבות חייו של הנאשם 1, כפי שאלה פורטו במעמד הטיעונים לעונש ובכלל זה, למצבו הבריאותי ולמצבו הכלכלי הקשה. כן בית המשפט מביא בחשבון את הפגיעה הכלכלית שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו באם יושת עליו עיצום כלכלי גבוה בשל מצוקתו הכלכלית הקשה של הנאשם והיותו לדבריו מתקיים מהבטחת הכנסה וכי ניתן בעניינו צו לפתיחת הליכים לפי חוק חדלות פירעון.
24. עוד נתתי דעתי לפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו לרבות בשל גילו- המדובר בנאשם כבן 60. בנוסף לאלה, הבאתי בחשבון את העובדה כי העבירות בוצעו עוד בשנת 2020, וכי מאז ועד היום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים וכי הלה לא שב להסתבך בפלילים.
25. ברוח דברים אלו יצוין, כי לא הוכח לפניי כי בעניינו של הנאשם 1, מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה ניכרת לקולה ממתחם הקנס ההולם אשר נקבע על ידי. עם זאת, וכידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ראו לעניין זה, ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.07.2013) (להלן, עניין עיאשה); רע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.02.2014) (להלן, **עניין פרלמן**); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (09.12.2014) (להלן, **עניין חמיס**); ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' אלקרעאן** [פורסם בנבו] (08.12.2013) (להלן, עניין **אלקרעאן**); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.11.2013) (להלן, **עניין גרניק**)).
26. בעניין זה יצוין, כי אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואיני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולה ובוודאי לא במידה ניכרת ממתחמי הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".
27. על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו, ע"פ 1521/14 **יוסף**

אלפקיר נ' מדינת ישראל, (נבו, 16.09.2015); ורע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל**, (נבו, 24.05.2016).

28. ואילו במקרה שלפניי, עסקינן (כאמור זה מכבר), בנאשם שמאז שביצע את העבירות שבגינן הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות. ודוק, בעובדה שהנאשם גילה "ניצני שיקום" יהיה גם יהיה כדי להביא להקלה בעונשו, ואלמלא הנאשם היה נמנע מלשוב ולהסתבך בפלילים משמעות הדברים היא השתת עיצומים כלכליים כבדים.

29. כללם של דברים, משנתתי דעתי למכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, ובכלל זה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לגילו; למצבו הבריאותי הרעוע ולמצבו הכלכלי הקשה; לעובדה כי הלה הודה במיוחס לו; הביע חרטה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר; לחלוף הזמן; לעובדה כי הנאשם, לא שב לבצע עבירות ומבלי שהתעלמתי מעברו הפלילי - מצאתי כי ניתן בעניינו בזו הפעם, ולו לפני משורת הדין לחרוג באופן מתון לקולה ממתחם הקנס ההולם.

ה. גזירת העונש המתאים לנאשם 2

30. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות.

31. בעניין זה, נתתי דעתי לכך כי הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה על מעשיו והביא לחיסכון ניכר בזמן שיפוטי יקר; ולהיותו של הנאשם 2 חף מהרשעות קודמות. בית המשפט אף מוצא להעניק משקל לנסיבות חייו של הנאשם, כפי שאלה פורטו במעמד הטיעונים לעונש ובכלל זה, למצבו הכלכלי הקשה. כן בית המשפט מביא בחשבון את הפגיעה הכלכלית שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו באם יושת עליו עיצום כלכלי גבוה בשל מצוקתו הכלכלית והיותו לדבריו מתקיים מהבטחת הכנסה. עוד נתתי דעתי לפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו לרבות בשל גילו- המדובר בנאשם צעיר לימים כבן 24 אשר בעת ביצוע העבירות היה בן 22 בלבד, ואין חולק שהוא משתייך לקבוצת ה"בגירים הצעירים". ברי, כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" איננו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלה בעונשו. יחד עם זאת, גילו של הנאשם והיותו ב"גיל המעבר" מקטינות לבגירות הוא נתון שבהחלט יש להידרש אליו (ראו למשל לעניין זה, ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נד(3) 685 (2000); רע"פ 3852/14 **זיסמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 31.12.2014); ע"פ 7781/12 **פלוני נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 25.06.2013).

32. כן הבאתי בחשבון את העובדה כי העבירות בוצעו עוד בשנת 2020, וכי מאז ועד היום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים וכי הלה לא שב להסתבך בפלילים.

33. ברוח דברים אלו יצוין, כי גם במקרהו של הנאשם 2, לא הוכח לפניי כי מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה ניכרת לקולה ממתחם הקנס ההולם אשר נקבע על ידי. עם זאת, וכאמור זה מכבר, לעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ראו לעניין זה, **עניין חמודה**, לעיל; **עניין פרלמן**, לעיל; **עניין חמיס**, לעיל; **עניין אלקרעאן**, לעיל; **ועניין גרניק**, לעיל).

34. כללם של דברים, משנתתי דעתי למכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה לגילו הצעיר; למצבו הכלכלי הקשה; לעובדה כי הלה חף מהרשעות קודמות; הודה במיוחס לו, הביע חרטה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר; לעובדה כי הנאשם לא שב לבצע עבירות וכי בעניינו מתקיימים "ניצני שיקום" - מצאתי כי אף בעניינו ניתן בזו הפעם, ולו לפני משורת הדין לחרוג באופן מתון לקולה ממתחם הקנס ההולם.

35. **מכל המקובץ לעיל, הריני גוזרת על הנאשמים, את העונשים הבאים:**

על הנאשם 1:

- א. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנה מהיום, הנאשם יעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשע.
- ב. קנס בסך 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מסכום ההפקדה שהפקיד הנאשם בקופת ביהמ"ש בגין צו/י ההבאה שהוצא/ו כנגדו והיתרה תשולם ב - 20 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.

- ג. הנאשם 1, יצהיר על התחייבות כספית על סך 14,000 ₪ שלא לעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשע, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי, הנני פוטרת אותו מתשלום אגרת הסנגוריה הציבורית. העתק הפרוטוקול יישלח לסנגוריה הציבורית.

על הנאשם 2:

- א. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנה מהיום, הנאשם יעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשע.
- ב. קנס בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מסכום ההפקדה שהפקיד הנאשם בקופת ביהמ"ש בגין צו/י ההבאה שהוצא/ו כנגדו והיתרה תשולם ב - 20 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.

- ג. הנאשם 2, יצהיר על התחייבות כספית על סך 12,000 ₪ שלא לעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשע, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי, הנני פוטרת אותו מתשלום אגרת הסנגוריה הציבורית. העתק הפרוטוקול יישלח לסנגוריה הציבורית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ח טבת תשפ"ג, 11 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

הנאשם 1:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע **עבירה מן העבירות שבהן הורשעתי**. הובהר לי כי ככל שאבצע עבירה מן העבירות שבהן הורשעתי במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 14,000 ₪ במזומן.

הנאשם 2:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע **עבירה מן העבירות שבהן הורשעתי**. הובהר לי כי ככל שאבצע עבירה מן העבירות שבהן הורשעתי במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 12,000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשמים כמפורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום י"ח טבת תשפ"ג,
11/01/2023 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**